

ДОБРОДѢТЕЛИ; ОТЪ ЕДНОГО ВЪЗДЪРЖАНЬЕ, ОТЪ
ДРУГОГО УТѢШЕНЬЕ, ТАМЪ КРОТОСТЬ, ТАМЪ
СЪ ВНИМАНІЕ СЛЫШАШЕ ВСИЧКО ЩО ЧЕТЪТЪ И
РАЗСЖДАВАТЪ; ТАМЪ СЖ ЧУДАШЕ КАКЪ ТѢ
ВЪ ПОСТЪ, ТЪРПЕНІЕ И СМІРЕНІЕ ПРИМИНЪ-
ВАТЪ ЖИВОТА СИ; ТЪЙ НАПОЕНЪ СЪ ДОБРИНЫ,
ВЪЩАШЕ СЯ ВЪ ТИХО-ТО СИ ЖИЛИЩЕ, РАЗМЫ-
ШАВАШЕ ЗА ВСИЧКО ЩО Е ЧУЛА И СЯ МЖА-
ШЕ ДА СКРѢПИ ВЪ СЪРДЦЕ-ТО СИ ВСИЧКЫ-ТѢ
ТЫА ДОБРОДѢТЕЛИ И ДА НЕ БЖДЕ НИКОГА ВЪ
ТѢХЪ ПОСЛѢДНЫЙ.

ТЪЙ С. АНТОНІЙ, ОСВѢТЕНЪ СЪ СВАТОСТЬ
И ДОБРИНЪ, НЕ МОЖАШЕ ДА СЯ ТЪРПИ ОТЪ
ОБЩІЙ ВРАГЪ ЧЕЛОВѢЧЕСКЫЙ САТАНА. ТОЙ СТА-
НА СЪ СВОИ-ТѢ СТАРЫ КОВАРСТВА И РѢШИ СЯ
ДА ОТНѢМЕ ОТЪ ТОЗИ СЛАВНЫЙ ЮНОША ВСИ-
ЧКЫ-ТѢ ДОБРОДѢТЕЛИ ЗА ДА ГО ВВЕДЕ ВЪ ПЖТЬ
НЕГОВЪ-ВЪ ПЖТЬ АДСКІЙ. НЕПРЕСТАННО МЪ НА-
ПОМНЮВАШЕ, ЗА НЕГОВО-ТО БОГАТСТВО, ЩО
ИМАШЕ ГОТОВО ВЪ РЖЦѢ СИ, ЗА СЕСТРИНЪ-ТЪ
МЪ СКЪРБЬ, ЗА НЕГОВЪ-ТЪ СЛАВЪ ВЪ ГРАДА И
ВЕЛИЧЕСТВО; РАЗЛИЧНЫ МѢЧТЫ, И СЛАДОСТНИ НА-
СЛАЖДЕНІА И ДРУГЫ ТАКЫВА МНОГО ПРЕЛЪСТИ
ВЪ ЖИВОТА ЧЕЛОВѢЧЕСКЫЙ: КОГА-ТО САТАНА
ВИДА, ЧЕ ОСТАНА ПОСРАМЕНЪ ОТЪ МЖДРЫА